

РЕШЕНИЕ

№ 9534

гр. София, 25.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 39 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ

при участието на секретаря РУЖА Й. АЛЕКСАНДРОВА
като разглежда докладваното от ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ Гражданско дело № 20211110127120 по описа за 2021 година

„А.н.и“ АД е предявило срещу Т. Г. АНГ. осъдителни иски с правно основание чл. 51 ТЗ, вр. чл. 79, ал.1 ЗЗД и чл. 92 ЗЗД, с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 7907.03 лв. с ДДС, представляваща неплатено възнаграждение по т. 4.6 (1) и (2) от Договор за специално обслужване на продавач от 23.11.2019 г., както и сумата от 790.70 лв., представляваща неустойка за забава върху главницата, съгласно т. 9.1, изр. 1 от Договор за специално обслужване на продавач от 23.11.2019 г. начислена за периода от 20.08.2020 г. до 30.08.2020 г.

Ищецът твърди, че е сключил с ответника Договор за специално обслужване на продавач, по силата на който се е задължил да осъществява посредничество при продажбата на описания имот, находящ се в гр. Бургас, кв. Сарафово, к-с „...“ при уговорено възнаграждение от 3 % без ДДС от продажната цена при прехвърляне на имота, което възнаграждение се дължи при продажба в срока на договора, независимо дали купувачът е представен от ищцовото дружество. Поддържа, че в изпълнение на договора ищцовото дружество е снимало имота, бил е поставен транспарант на имота, рекламирало го е на собствения си сайт, както и в сайта imot.bg, alo.bg, в различни групи за продажба в социалните мрежи, както и в социалната платформа „Workplace“, били организирани „отворени врати“ за оглед, както и било прозвънявано на клиенти. Твърди, че служител на ищеца /С.М./ е давал отчет за действията си на ответника, като купувачите са харесвали имота, но са се отказвали заради високата цена, като ответникът се съгласил да я намали на 105000 евро, но купувач отново не се намерил. Били представени двама потенциални купувачи на ответника, правени били огледи. Поддържа, че в кол центъра на дружеството позвънило лице, представило се като М.Г., който се интересувал от закупуването на имот, отговарящ на офертата на процесния имот. След направата на оглед, М.Г. се отказва от услугите на ищеца, сочейки, че вече си е купил имот. На 17.08.2020 г. ответникът подава заявление за прекратяване на договора с ищцовото дружество, като според последния договорът се счита прекратен от 23.08.2020 г. и до тази дата ответникът е следвало да се въздържа от продажба на имота, съгласно условията на т. 4.1 от него. В исковата молба е посочено, че

процесният имот е продаден на Ц.Х.а на 20.08.2020 г. с учредено право на ползване на М.Г., като нотариалния акт бил вписан на 21.08.2020 г. Ищецът поддържа, че има право на възнаграждение, съгласно т. 4.6 (1) и (2) от договора в размер на 7907.03 лв. или 3 % от фиксираната в него сума за продажба според т. 6 от същия. Възнаграждението се дължи, ако в срока на договора е осъществена сделка, независимо дали купувачът е представен от „АНИ“ АД или не. В исковата молба е посочено, че на 14.10.2020г. до ответника е отправена покана за плащане на дължимото възнаграждение, но плащане не последвало. Предявена е и претенция за неустойка на основание т.9.1, изр. 1 от договора в размер на 790.70 лв. Моли съда да уважи исквете. Претендира разноски. Пред съда процесуалния представител на страната прави уточнение на исковата молба и претендира разноски, за което представя списък по чл. 80 от ГПК, като в условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на възнаграждението на насрещната страна.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове. Сочи, че договор за обслужване не е сключван. Евентуално, поддържа, че ищецът не е изпълнил задълженията си по договора, като не е осъществил връзка за сключване на сделката между продавача и купувача. Навежда доводи за непрофесионално отношение на служителите на ищцовото дружество, както и че прекратяването на договора следва да се счита от подаването на писменото заявление, а не според твърденията на ищеца-от 23.08.2020г. Оспорва претенцията за неустойка. Моли съда да отхвърли исквете. Претендира разноски. Пред съда процесуалния представител на страната поддържа отговора на исковата молба и претендира разноски, за което представя списък по чл. 80 от ГПК, като в условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на възнаграждението на насрещната страна.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото е представен договор за специално обслужване на продавач от 23.11.2019 г. сключен между Т. Г. АНГ. в качеството му на продавач и „АНИ“ АД, съгласно който на ищеца се възлага да осъществи при изключителни права посредничество при продажба на следния недвижим имот, а именно: тристаен апартамент, намиращ се в гр. Бургас, ... с продажна цена 112300 евро срещу възнаграждение по т. 4.6 от договора. Съгласно т. 4.1 от договора продавачът се задължавал за срок от 3 месеца да не продава имота, самостоятелно или чрез посредничеството на друго лице освен „АНИ“ АД, който единствен получавал изключителното право да предлага имота и да посредничи при сключване на сделка за продажба на имота. Договорът автоматично продължавал действието си за нов тримесечен период при същите условия, в случай че липсва писмено волеизявление за прекратяване, направено от някоя от страните не по-късно от 5 дни преди изтичането на предходния тримесечен период, като клаузата имала многократно действие. В т. 4.6(1) е предвидено, че продавачът се задължавал да заплати на „АНИ“ АД еднократно възнаграждение при продажба на имота, в деня на сключване на предварителния договор, а ако не се подписва такъв – в деня на продажбата на имота /чрез сключване на нотариален акт или по друг начин/, като възнаграждението е дължими независимо дали купувачът е представен от „АНИ“ АД. Съгласно т. 4.6(2) размерът на възнаграждението без ДДС 3 % от продажната цена на имота, но не по-малко от 600 евро. В т. 4.8 е посочено, че възнаграждението по т. 4.6 е дължимо поради самият факт на свързване на страните по сделката. В т. 6 от договора е посочено, че за целите на настоящия договор продажна цена означава цената, посочена в предварителния договор за покупко-продажба на имота ако е сключен в присъствието на „АНИ“ АД, а иначе – цената посочена в настоящия договор,

като ако такава цена не е била посочена се взема предвид цената посочена в нотариалния акт или друг документ за придобиване на имота. Съгласно т. 9.1 от процесния договор е посочено, че при забава на продавача за заплащане на цялото или на част от възнаграждението на „АНИ“ АД, той дължал неустойка в размер на 1 % на ден от дължимата сума, но не повече от 10 %, като ако забавата продължава повече от 1 месец, продавачът дължал неустойка в размер на 4 % от продажната цена посочена в настоящият договор.

По делото е представено заявление с вх. № 83 от 17.08.2020 г. подадено от Т. Г. АНГ. до ищеца, с което се иска прекратяване на сключения на 29.11.2019 г. между страните ексклузивен договор за имот, находящ се в гр. Бургас,

Представен е договор за обслужване на купувач от 06.03.2020 г., сключен между Г.М. и „АНИ“ АД, по силата на който на ищеца е възложено да посредничи при придобиване на имот, представян от него срещу заплащане на възнаграждение. Съгласно приложения регистър на недвижими имоти на 06.03.2020 г. на Г.М. е бил предложен тристаен апартамент, находящ се в гр. Бургас, ... при цена 101700 евро.

Представен е договор за обслужване на купувач от 27.05.2020 г., сключен между Т.М.Р. и „АНИ“ АД, по силата на който на ищеца е възложено да посредничи при придобиване на имот, представян от него срещу заплащане на възнаграждение. Съгласно приложения регистър на недвижими имоти на 27.05.2020 г. на Т.М.Р. е бил предложен процесния недвижим имот при цена 101700 евро.

Съгласно нотариален акт за учредяване право на ползване и продажба на недвижим имот № 156 от 20.08.2020 г., том 11, рег. № 2680, дело № 324/2020 г. се установява, че Т. Г. АНГ. и В.Н. А.а продават на Ц.Р.Х. следния свой недвижим имот, а именно: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.820.1229.1.92 с адрес на имота град Бургас, ..., за продажна цена в размер на 89000 евро. Видно от нотариалния акт Т. Г. АНГ. и В.Н. А.а учредяват на М.Р.Г. пожизнено и възмездно право на ползване върху имот, а именно: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 07079.820.1229.1.92 с адрес на имота град Бургас, ... за продажна цена в размер на 1000 лв.

Представена е и справка от Агенцията по вписванията по отношение на Т. Г. АНГ., от която е видно, че нотариалния акт за учредяване право на ползване и продажба на недвижим имот е вписан на 21.08.2020 г.

Представена е извадка от електронната поща на ищеца от 20.07.2020 г., в която е посочено наличието на запитване за процесния имот от купувач М.Г..

От представената покана за доброволно изпълнение с изх. № 39 от 13.10.2020 г. се установява, че ищецът е поканил ответника в срок от 5 работни дни от получаване на писмото да заплати дължимото по процесния договор възнаграждение в размер на 3369 евро, както и неустойка в размер на 337 евро. Видно от известието за доставяне същата е получена от ответника лично на 15.10.2020 г. В резултата на поканата ответникът е подал отговор получен от ищеца на 23.10.2020 г., с който се отказва заплащането на посочените в поканата суми.

Като свидетел по делото е разпитан С.М. в качеството си на служител на ищеца. Свидетелят посочва, че с ответника бил сключен договор за продажба на негов имот в гр. Бургас, ..., като по договора били извършени всички услуги и действия при продажба на имот, а именно консултиране за цената, професионално заснемане от фотограф, презентирание на имота на колегите от регионалния офис на „Адрес“. представяне на имота в платформата на ищеца, рекламиране по всички платформи и сайтове продажба на имоти, включително и в социалните мрежи, като на имота бил поставен и транспарант. Посочва, че било организиран и отворени врати за имота, на

който присъстваха около 21 човек, включително и регионалният директор на „Адрес“, като на ответника му била изпратена информация, снимки и видео запис, като постоянно била поддържана връзка с него. Свидетелят твърди, че когато е започнал да продава имота първоначалната цена била 112300 евро, като след направена консултация през месец януари цената била намалена с 2000 евро, като в последствие цената пак била намалена до 105000 евро. Посочва, че били проведени два огледа на имота, като потенциалните купувачи харесвали имота, но не искали да го закупят заради цената. Твърди, че впоследствие имало обаждане от клиент, което било прието от нейна колега и бил определен оглед, тъй като клиентът искал да купи имота. Огледът не се осъществил, тъй като клиентът, който се казвал М.Г. заявил, че си бил купил друг имот в Бургас. Твърди, че впоследствие ответникът е поискал да прекрати сключения договор, поради което дошъл в офиса в Бургас и подал заявление за прекратяване, при което свидетелят го предупредил, че следвало да изчака да изтече срока да договора преди да го продаде.

Разпитан е и свидетеля В. А.а, чийто показания съдът цени по чл. 172 от ГПК, доколкото се явява съпруга на ответника. Свидетелят посочва, че съпругът □ се е занимавал с комуникацията с служителя на ищеца г-жа М., като на техните разговори по телефона била присъствала и тя, тъй като ответникът говорил на високоговорител, когато шофирал. Посочва, че през месец януари имало организирани отворени врати, имало кампания, в която всички служители да се снимат и по този начин да помагат имота да достигне до повече хора, след което имало и два огледа. Посочва, че имотът не се продал чрез ищеца, а бил продаден от тях през лятото на 2020 г. Посочва, че с ответника се свързал някакъв господин, които му бил взел телефона от собственика на комплекса и на същия ден се видели с него и той харесал жилището и се споразумели за цената. Ответникът намерил адвокат, с които да се оформят документите и няколко дни по-късно подписали договора по сделката. Посочва, че ответникът бил провел среща с брокера на недвижими имоти, на която тя не била присъствала, на която среща била подписана разписка, която останала в брокера, която среща била преди продажбата на имота. Посочва, че купувачът на имота много бързал, защото щял да пътува, като казвал, че ако не сключат бързо сделката няма да има сделка и те се съгласили. Като на самата сделка разбрали, че той бил пълномощник на друго лице и това усложнило процеса, защото се наложи свързване с Българското консулство в Англия.

С оглед разпределението на доказателствената тежест по иска с правно основание чл. 51 ТЗ, вр. чл. 79, ал.1 ЗЗД ищецът следва да установи, че между страните е възникнало валидно правоотношение по договор за посредничество, в рамките на което ищецът е изпълнил задължението си да осъществи посредничество за сключване на договор за продажба на процесния имот и в тежест на ответника е възникнало изискуемо задължение за плащане на възнаграждение в претендирания размер.

Настоящият състав намира, че между страните е възникнало валидно облигационно правоотношение по ексклузивен договор за посредничество от 23.11.2019 г. за продажба на недвижим имот, а именно: тристаен апартамент, намиращ се в гр. Бургас, ..., комплекс „....“ Съгласно т. 4.1 от процесния договор същият автоматично продължавал действието си за нов тримесечен период при същите условия, в случай че липсва писмено волеизявление за прекратяване, направено от някоя от страните не по-късно от 5 дни преди изтичането на предходния тримесечен период, като клаузата имала многократно действие. По делото не е спорно, че след изтичане на първоначалния тримесечен срок на действие договорът не е бил прекратен и на два пъти е продължил своето действие, като не е спорно и обстоятелството, че със заявление с вх. № 83 от 17.08.2020 г. подадено от Т.

Г. АНГ. е поискано прекратяване на процесния договор. По делото се спори по отношение датата на прекратяването на договор за посредничество от 23.11.2019 г. В случая неоснователно се явява възражението на ответника, че договорът се смята прекратен на 17.08.2020 г. с подаване на заявлението. Настоящият състав като взе предвид разпоредбата на чл. 20 от ЗЗД и тълкувайки общата волята на страните обективизирана в процесния договор, намира, че изявлението за прекратяване, което може да се направи до 5-дневен период преди изтичане на предвидения срок има за цел да преустанови автоматично подновяване на договора за нов тримесечен период, а не да прекрати договора от датата на подаване на заявлението. Страните в процесния договор изрично са уговорили начините за прекратяване на договора и изрично са постигнали съгласие да се считат обвързани от действието на същия до изтичането на предвидения в него срок, като в случая същият е действал до изтичането на подновения тримесечен срок, а именно 23.08.2020 г., когато е прекратил своето действие с оглед на подаденото заявление с вх. № 83 от 17.08.2020 г.

По отношение на възраженията за неизпълнение на договора от страна на ищцовото дружество следва да бъде отбелязано, че от показанията на свидетелката М. по делото се установява, че във връзка с продажбата на процесния имот са били извършени всички услуги и действия по процесния договор, а именно консултиране за цената, професионално заснемане от фотограф, презентиране на имота на колегите от регионалния офис на „Адрес“, представяне на имота в платформата на ищеца, рекламиране по всички платформи и сайтове продажба на имоти, включително и в социалните мрежи, поставяне на транспарант, организиране на отворени врати за имота, за което на ответника му била изпратена информация и снимков и видео материал. Действително така посочения свидетел се явява служител на ищеца, но следва да се посочи, че показанията на същия се потвърждава и от другите събрани доказателства по делото в т. ч. и от показанията на свидетеля А.а, както и от събраните писмени доказателства. Свидетелката А.а изрично посочва, че във връзка с продажбата на имота били организирани отворени врати, имало и кампании, в която всички служители да се снимат и по този начин да помагат имота да достигне до повече хора, както и имало и извършени два огледа. Обстоятелството, че процесния имот действително реално е бил предлаган на потенциални купувачи се установява от договорите за обслужване на купувач от 06.03.2020 г. и от 27.05.2020 г., както и от представените извлечения от регистъра на недвижими имоти на 06.03.2020 г. и от 27.05.2020 г., от които е видно, че процесният имот е бил предлаган на потенциални купувачи, за което са били извършени и огледи. Именно рекламирането, предлагането на имота на потенциални купувачи, разпространение на характеристиките на имота след партньори са част от поетите от ищцовото дружество договорни задължения т. 2 от договора. Действително от датата на сключване на договора за посредничество от 23.11.2019 г. до разпореждането с имота от страна на ответника 20.08.2020 г. е изтекъл определен период от време, но в случая следва да се отчете обстоятелството, че имотът не е бил продаден поради високата продажна цена искана от ответника, в който смисъл са показанията на свидетелката М., която посочва, че потенциалните купувачи харесвали имота, но се отказвали поради цената, и именно поради това обстоятелства и цената на имота в резултата на настояване на свидетелката М. е била намалена. Още повече, че съгласно представения по делото нотариален акт нотариален № 156 от 20.08.2020 г., том 11, рег. № 2680, дело № 324/2020 г., действителната продажна цена на имота е значително по-ниска дори и от намалената продажна цена, за която имотът е предлаган. Неоснователно се явява възражението на ответника, че в случая имаме неизпълнение на договорното задължение от страна на ищеца да осъществи събирането на двете страни, доколкото от представените доказателства се установява, че именно усилията положени от ищеца са

довели в крайна сметка до разпореждане с имота. По делото е представена извадка от електронната поща на ищеца от 20.07.2020 г., от която е видно, че лицето в чиято полза е учредено вещно право на ползване и пълномощник на купувача по нотариален акт нотариален № 156 от 20.08.2020 г., том 11, рег. № 2680, дело № 324/2020 е отправил запитване във връзка с имота с оглед на поставени транспарант. В тази връзка са и показанията на свидетелката М., която посочва, че със същият потенциален купувач дори бил насрочен оглед, който не се осъществил, тъй като лицето го е отказало. В тази връзка следва да се посочи, че в договора за търговско посредничество, посредникът е търговец, който извършва посредническите действия по занятие и негово задължение е да представи на страните или на една от тях достатъчно информация, включително и, ако това е договорено и/или необходимо да ги подпомогне при сключването на сделка. Но той няма задължение да доведе страните до сделка, което предполага, че страните или онази от тях, в чиито интерес са предприети посредническите действия, би дължала възнаграждение на посредника дори ако сделка не е осъществена, стига посредникът да е изпълнил добросъвестно своите задължения по посредничеството. В случая от събраните по делото доказателства се установява, че именно от добросъвестно изпълнение на задълженията на ищеца в крайна сметка е довело до продажбата на имота с лице, което се е свързало с ответника, в резултата на положените усилия от страна на ищеца във връзка с изпълнението на процесния договор. В случая имаме недобросъвестно поведение от страна на ответника, който след постигане на договореност за продажбата на имота е подал заявлението за прекратяване на процесния договор, в който смисъл са и показанията на свидетелката А.а, което действие е направено именно с цел, за да избегне задължението за заплащане на възнаграждение. За пълното следва да се посочи, че дори да се приеме, че ищецът не е изпълнявал точно задълженията си по процесния договор, то на същият отново се дължи възнаграждение с оглед разпоредбата на т. 4.8 от договора, съгласно която възнаграждение се дължи дори поради свързване на страните по сделката, което с оглед на гореизложеното се явява установено по делото.

Доколкото по делото се установи ищецът да е изпълнил основното си задължение по договора то на същия по силата на т. 4.6(1) от договора се дължи еднократно възнаграждение, което е в размер на 3 % без ДДС от продажната цена на имота, като за целите на договора продажна цена означава цената, посочена в предварителния договор за покупко-продажба на имота ако е сключен в присъствието на „АНИ“ АД, а иначе – цената посочена в настоящия договор, като ако такава цена не е била посочена се взема предвид цената посочена в нотариалния акт или друг документ за придобиване на имота. В случая по делото не се установи да е сключван предварителен договор, поради което възнаграждението на ищеца следва да се определи на база на цената посочена в договора за специално обслужване на продавач от 23.11.2019 г. В случая не могат да се споделят твърденията на ищеца, че възнаграждението следвало да се изчисли на база сумата от 112300 евро, доколкото съгласно показанията на свидетелката М. именно по нейно настояване продажната цена е намалявана на няколко пъти, като видно от регистъра на недвижими имоти на ищеца крайната цена на която ищецът е предлагал имота на купувачите е 101700 евро. Следва да се приеме, че след като страните са постигнали договорка за промяна на първоначално предвидената продажна цена, по която да се предлага процесния имот по договора за специално обслужване на продавач от 23.11.2019 г., то именно на база на променената цена /101700 евро/ следва да се изчисли дължимото възнаграждение, което в случая е 7160.68 лв. с ДДС, в който размер предявения иск се явява основателен, а за разликата до пълния претендиран размер от 7907.03 лв. искът следва да се отхвърли.

По иска с правно основание чл. 92 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже

наличието на изискуем дълг за ответника да плати възнаграждение по договора, наличието на валидна неустоечна клауза по договора в случай на забава, обстоятелството, че ответникът е изпаднал в забава /с настъпване на уговорения падеж, а при липса на такъв – с отправяне на покана за плащане/ и размер на уговорената неустойка. Съгласно процесния договор интересът на ищеца е защитен с три вида неустойки, предвидени в т. 9. 1- в две хипотези/ изречение първо и второ/ и в т. 9. 2- в една хипотеза. Граматическото и смислово тълкуване на нормите сочи на извода, че първата е кумулативна, мораторна за забава, тъй като е дължима ведно с реално изпълнение за уговореното възнаграждение, а останалите са с компенсаторен характер, дължими са за неизпълнение на задължение различно от забавата за плащане на възнаграждението. В тази връзка доколкото предмет на настоящото производство е именно мораторната неустойка възражението на ответника за недопустимост на претенцията е неоснователно. Съгласно т. 4. 1 ответникът е предоставил на ищцовото дружество изключителни права да предлага имота и да посредничи при сключване на сделката по продажба, както и да не подава имота самостоятелно или чрез посредничеството на трето лице. Доколкото още в срока на действие на договора ответникът се е разпоредил с имота и не е заплатил дължимото възнаграждение, то са налице предвидените по т. 9. 1, изр. 1 от контракта предпоставки за възникване на неустоечно задължение. Доколкото датата на заплащане на възнаграждението е предвидена в процесния договор, а именно датата на продажбата на имота, а именно от 20.08.2020 г. и с неговото неплащане ответникът е изпаднал в забава. С оглед на гореизложеното искът за неустойка за периода от 20.08.2020 г. до 30.08.2020 г. се явява основателен за сумата от 716.06 лв., като в останалата си част до пълния предтедиран размер от 790.70 лв. искът следва да се отхвърли.

По отговорността на страните за разноски:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на разноски, като страната претендира сумата от 347.91 лв. платена държавна такса и 800 лв. адвокатско възнаграждение. Настоящият състав намира за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на възнаграждението по чл. 78, ал. 5 ГПК, поради което на основание чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения същото следва да бъде оставено без уважение. С оглед частичната основателност на исковите претенции на ищеца следва да се присъди сумата от 1039.55 лв. На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ответникът има право на разноски, като страната претендира сумата от 1230 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение. Настоящият състав намира за основателно възражението на ищеца за прекомерност на възнаграждението по чл. 78, ал. 5 ГПК, поради което на основание чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и фактическата и правна сложност на делото намалява същия на 800 лв., поради което на ответника с оглед изхода на спора следва да му бъдат присъдени разноски в размер на 75.51 лв.

Воден от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА Т. Г. АНГ. , ЕГН *****, с адрес гр. София, ж.к. „...“, да заплати на „АНИ“ АД, ЕИК 130520890, със седалище и адрес на управление гр. София, ..., по предъявените икове с правно основание чл. 51 ТЗ, вр. чл. 79, ал.1 ЗЗД и чл. 92 ЗЗД сумата от 7160.68 лв. с ДДС, представляваща неплатено възнаграждение по т. 4.6 (1) и (2) от Договор за специално обслужване на продавач от 23.11.2019 г., както и сумата от 716.06 лв., представляваща

неустойка за забава върху главницата, съгласно т. 9.1, изр. 1 от Договор за специално обслужване на продавач от 23.11.2019 г. начислена за периода от 20.08.2020 г. до 30.08.2020 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за неплатено възнаграждение за сумата над уважения размер от 7160.68 лв., до пълния претендиран размер от 7907.03 лв., както и иска за неустойка за сумата над уважения размер от 716.06 лв., до пълния претендиран размер от 790.70 лв.

ОСЪЖДА Т. Г. АНГ. , ЕГН *****, с адрес гр. София, ж.к. „...“, да заплати на „АНИ“ АД, ЕИК 130520890, със седалище и адрес на управление гр. София, ..., на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата в размер на 1039.55 лв. - разноси в производство.

ОСЪЖДА „АНИ“ АД, ЕИК 130520890, със седалище и адрес на управление гр. София, ..., да заплати на Т. Г. АНГ. , ЕГН *****, с адрес гр. София, ж.к. „...“, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата в размер на 75.51 лв. - разноси в производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____